

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dla celów zakwalifikowania przemocy wobec kobiet ze względu na płeć jako podstawy udzielenia ochrony międzynarodowej na podstawie Konwencji dotyczącej statusu uchodźców, [sporządzonej w Genewie dnia 28 lipca] 1951 r., i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE ⁽¹⁾ z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony, Dz.U. 2011, L 337, mają zastosowanie, zgodnie z motywem 17 dyrektywy 2011/95/UE, definicje i postanowienia Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet, [przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 18 grudnia 1979 r.], i Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, [sporządzonej w Stambule dnia 11 maja 2011 r.], czy też przemoc wobec kobiet ze względu na płeć, jako podstawa udzielenia ochrony międzynarodowej na podstawie dyrektywy 2011/95, ma samodzielne znaczenie – odmienne od znaczenia wskazanego w wymienionych aktach prawa międzynarodowego?
- 2) Czy dla celów ustalenia przynależności do szczególnej grupy społecznej jako powodu prześladowania określonego w art. 10 ust. 1 lit. d) dyrektywy 2011/95, przy twierdzeniach dotyczących przemocy wobec kobiet ze względu na płeć, należy uwzględnić wyłącznie biologiczną lub społeczną płeć ofiary prześladowania (przemocy skierowanej przeciwko kobiecie wyłącznie ze względu na to, że jest kobietą), czy też wskazane w sposób niewyczerpujący w motywie 30 dyrektywy 2011/95/UE konkretne formy/akty/działania związane z prześladowaniem mogą być rozstrzygające dla celów określenia „szczególnej grupy społecznej”, to jest jej cechy odróżniającej, w zależności od warunków w państwie pochodzenia, czy też akty te odnoszą się jedynie do aktów prześladowania określonych w art. 9 ust. 2 lit. a) i b) dyrektywy 2011/95?
- 3) W wypadku podnoszonych przez osobę wnioskującą o ochronę twierdzeń dotyczących przemocy ze względu na płeć w formie przemocy domowej, czy płeć biologiczna lub społeczna stanowi wystarczającą podstawę określenia przynależności do szczególnej grupy społecznej, o której mowa w art. 10 ust. 1 lit. d) dyrektywy 2011/95, czy też należy ustalić dodatkową cechę odróżniającą grupy, przy literalnej, dosłownej wykładni art. 10 ust. 1 lit. d) dyrektywy 2011/95/UE, w którym określono przesłanki kumulatywne, zaś w odniesieniu do aspektów płci – przesłanki alternatywne?
- 4) Czy związek przyczynowo-skutkowy, o którym mowa w art. 9 ust. 3 dyrektywy 2011/95, w wypadku istnienia twierdzeń dotyczących przemocy ze względu na płeć w formie przemocy domowej podmiotu niepublicznego dopuszczającego się prześladowania w rozumieniu art. 6 lit. c) dyrektywy 2011/95, należy interpretować w ten sposób, że wystarczające jest ustalenie związku między powodami wskazanymi w art. 10 a aktami prześladowania określonymi w [art. 9] ust. 1, czy też obligatoryjnie należy ustalić brak udzielenia ochrony przed podnoszonym prześladowaniem, odpowiednio – czy taki związek istnieje w wypadkach, gdy podmioty niepubliczne dopuszczające się prześladowania nie podejmują odrębnych aktów prześladowania/przemocy, jako takich, związanych z płcią prześladowanej osoby?
- 5) W wypadku spełnienia pozostałych przesłanek w tym względzie, czy realna groźba zabójstwa honorowego na wypadek ewentualnego powrotu do państwa pochodzenia może uzasadnić udzielenie ochrony uzupełniającej określonej w art. 15 lit. a) dyrektywy 2011/95 w związku z art. 2 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (nikt nie może umyślnie zostać pozbawiony życia), czy też należy ją zakwalifikować jako krzywdę określoną w art. 15 lit. b) dyrektywy 2011/95 w związku z art. 3 EKPC, interpretowanych w orzecznictwie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, przy łącznej ocenie ryzyka zaistnienia innych aktów przemocy ze względu na płeć, odpowiednio – czy wystarczający dla udzielenia tej ochrony jest wyrażony przez osobę wnioskującą subiektywny brak woli otrzymania ochrony w państwie jej pochodzenia?

⁽¹⁾ Dz.U. 2011, L 337, s. 9.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof 's-Hertogenbosch (Niderlandy) w dniu 14 października 2021 r. – Taxi Horn Tours BV/gemeente Weert, gemeente Nederweert, Touringcars VOF

(Sprawa C-631/21)

(2022/C 24/24)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: Taxi Horn Tours BV

Druga strona postępowania: gemeente Weert, gemeente Nederweert, Touringcars VOF

Pytania prejudycjalne

- 1) Jeżeli współpracujące ze sobą podmioty (osoby fizyczne i/lub prawne) prowadzą wspólne przedsiębiorstwo (w niniejszej sprawie w formie vennootschap onder firma [spółki prawa niderlandzkiego mającej konstrukcję prawną zbliżoną do spółki jawnej]):
 - to czy każdy z tych współpracujących podmiotów powinien złożyć odrębny jednolity europejski dokument zamówienia; czy też
 - odrębny jednolity europejski dokument zamówienia powinny złożyć wszystkie współpracujące podmioty oraz ich wspólne przedsiębiorstwo; czy też
 - wystarczy, że jednolity europejski dokument zamówienia zostanie złożony tylko przez wspólne przedsiębiorstwo?
- 2) Czy ma przy tym znaczenie:
 - czy wspólne przedsiębiorstwo ma charakter tymczasowy czy nie tymczasowy (trwały)?;
 - że współpracujące osoby same są przedsiębiorcami;
 - że współpracujące osoby prowadzą własne przedsiębiorstwa podobne do wspólnego przedsiębiorstwa, a w każdym razie prowadzą działalność na tym samym rynku;
 - że wspólne przedsiębiorstwo nie ma osobowości prawnej;
 - że wspólne przedsiębiorstwo może posiadać odrębny (od majątku wspólników) majątek (z którego odpowiada za zobowiązania);
 - czy zgodnie z prawem krajowym wspólne przedsiębiorstwo jest upoważnione do reprezentacji współpracujących osób w zakresie udzielania informacji objętych jednolitym europejskim dokumentem zamówienia;
 - że zgodnie z prawem krajowym w przypadku spółki takiej jak niderlandzka vennootschap onder firma to wspólnicy (a zatem nie sama spółka) zobowiązują się do wykonania zobowiązań wynikających z zamówienia i odpowiadają solidarnie za ich wykonanie?
- 3) Jeżeli znaczenie ma więcej niż jeden z czynników wymienionych w pytaniu 2, to jaki jest stosunek pomiędzy nimi? Czy niektóre z czynników mają większe znaczenie niż inne lub nawet znaczenie decydujące?
- 4) Czy prawdą jest, że w przypadku wspólnego przedsiębiorstwa wymaga się w każdym wypadku złożenia przez każdy współpracujący w nim podmiot odrębnego jednolitego europejskiego dokumentu zamówienia, jeżeli przy wykonywaniu zamówienia będzie ono wykorzystywać również środki, które należą do odrębnych przedsiębiorstw tych podmiotów (takich jak pracownicy czy inne zasoby przedsiębiorstwa)?
- 5) Czy wspólne przedsiębiorstwo musi spełniać określone wymogi, aby można było uznać je za jednego wykonawcę? Jeżeli tak, to jakie są to wymogi?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy)
w dniu 18 października 2021 r. – K.R./Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid**

(Sprawa C-637/21)

(2022/C 24/25)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State